

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 455

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 25 mai 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
467. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și transmiterea acestuia din administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Giurgiu în administrarea Serviciului de Telecomunicații Speciale	2–3
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
192. — Ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor privind abrogarea unor ordine	3
1.763. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea Normelor metodologice privind asigurarea continuității asistenței medicale primare prin centrele de permanență, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 774/2023	4
4.086. — Ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie Asociației „Zori Kids” pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Normal și Program Prolungit „Zori” din municipiul Reghin, județul Mureș	5–6
4.088. — Ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu” din municipiul Piatra-Neamț, județul Neamț	6–7
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 32 din 24 aprilie 2023 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	8–14
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
442. — Decizie privind sancționarea cu retragerea autorizației de funcționare a companiei de brokeraj ATLAS BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L., precum și radierea acesteia din secțiunea I și trecerea în secțiunea II din Registrul intermediarilor principali	15–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și transmiterea acestuia din administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Giurgiu în administrarea Serviciului de Telecomunicații Speciale

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 869 și art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 288 și 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilului cu nr. MF 106242, ca urmare a reevaluării, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Giurgiu, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă trecerea imobilului înregistrat cu nr. MF 106242, aflat în domeniul public al statului, din administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Giurgiu în administrarea Serviciului de Telecomunicații Speciale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Trecerea imobilului prevăzut la art. 2 în administrarea Serviciului de Telecomunicații Speciale se face în vederea dezvoltării capacităților tehnice pe care Serviciul

de Telecomunicații Speciale le administrează la nivelul județului Giurgiu.

Art. 4. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 2 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Ministerul Afacerilor Interne și Serviciul de Telecomunicații Speciale își vor actualiza în mod corespunzător datele din evidențele cantitativ-valorice și, împreună cu Ministerul Finanțelor, vor actualiza datele din anexele nr. 1 și 44 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode
Directorul Serviciului
de Telecomunicații Speciale,
Ionel-Sorin Bălan
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 17 mai 2023.
Nr. 467.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Giurgiu pentru care se actualizează valoarea de inventar, ca urmare a reevaluării

Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul	Valoarea de inventar actualizată (lei)
106242	8.19.01	49-37	Municipiul Giurgiu, Strada 1 Decembrie 1918 nr. 57, județul Giurgiu	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Giurgiu CUI 4201295	528.478,21

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului aflat în domeniul public al statului, care se transmite din administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Giurgiu în administrarea Serviciului de Telecomunicații Speciale

Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa imobilului	Descrierea tehnică a imobilului care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Valoarea de inventar (lei)	Nr. MF după transmitere
106242	8.19.01	49-37	Municipiul Giurgiu, Strada 1 Decembrie 1918 nr. 57, județul Giurgiu	Teren în suprafață de 1.961 mp (din măsurători) 1.890 mp (din acte) Construcția C1 în suprafață construită la sol de 986 mp Regim de înălțime S + P CF nr. 35301	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Giurgiu CUI 4201295	Serviciul de Telecomunicații Speciale CUI 4237230	528.478,21	Se va atribui de către MF.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR

ORDIN

privind abrogarea unor ordine

În temeiul prevederilor art. 64 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 5 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare, și al Referatului nr. 3.581 din 3.04.2023,

președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, următoarele ordine se abrogă:

a) Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 531/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei pentru Clauze Abuzive, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 7 ianuarie 2002;

b) Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 532/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei pentru Securitatea Produselor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 7 ianuarie 2002.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,
Horia Miron Constantinescu

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru modificarea Normelor metodologice privind asigurarea continuității asistenței medicale primare prin centrele de permanență, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 774/2023**

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale asistență medicală din cadrul Ministerului Sănătății cu nr. AR/9.219/2023,

având în vedere prevederile Legii nr. 263/2004 privind asigurarea continuității asistenței medicale prin centrele de permanență, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 67 lit. e), art. 70 și 78 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind asigurarea continuității asistenței medicale primare prin centrele de permanență, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 774/2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 234 și 234 bis din 22 martie 2023, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Lista centrelor de permanență înființate în baza zonelor și criteriilor propuse de direcțiile de sănătate publică, conform art. 4 alin. (1) din Legea nr. 263/2004 privind asigurarea continuității asistenței medicale prin centrele de permanență, cu modificările și completările ulterioare, este prevăzută în anexa nr. 1.”

2. La articolul 5, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Cursurile de formare în resuscitarea cardiopulmonară, prevăzute la alin. (3), sunt organizate de direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București în parteneriat cu filialele teritoriale ale Colegiului Medicilor din România și ale Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România.”

3. La articolul 13, alineatul (1) se abrogă.

4. La articolul 13, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Actul de înființare al centrului de permanență îl constituie decizia de înființare a centrului de permanență, emisă de directorul

executiv al direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București numai după includerea acestuia în anexa nr. 1.”

5. La articolul 13 alineatul (3), litera a) se abrogă.

6. La articolul 33, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. Indicatori raportați lunar de către centrul de permanență către direcția de sănătate publică:

a) numărul de persoane care s-au prezentat în centrul de permanență, adulți/copii;

b) numărul de persoane care s-au prezentat în centrul de permanență pentru o afecțiune care nu a reprezentat o urgență medicală, adulți/copii;

c) numărul de persoane pentru care s-a asigurat consultație, adulți/copii;

d) numărul de persoane pentru care s-a asigurat tratament, adulți/copii;

e) numărul de persoane pentru care s-a solicitat echipaj de urgență/ambulanță, adulți/copii;

f) numărul de scrisori medicale emise pentru adulți/copii.”

7. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Cătălin Vișean,
secretar de stat

București, 22 mai 2023.

Nr. 1.763.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bl. P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie Asociației „Zori Kids” pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Normal și Program Prolungit „Zori” din municipiul Reghin, județul Mureș**

Având în vedere prevederile:

- art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;
  - art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
  - Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
  - Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
  - Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 3 din 28.03.2023;
  - Referatului de aprobare nr. 4.115 din 6.04.2023 pentru aprobarea proiectului de ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie Asociației „Zori Kids” pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Normal și Program Prolungit „Zori” din municipiul Reghin, județul Mureș,
- în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă autorizația de funcționare provizorie Asociației „Zori Kids” pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Normal și Program Prolungit „Zori” din Str. Pandurilor nr. 32, municipiul Reghin, județul Mureș, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ program „normal” și program „prolungit”, începând cu anul școlar 2023—2024, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă Asociației „Zori Kids” pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Normal și Program Prolungit „Zori” din municipiul Reghin, județul Mureș, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1.

Art. 3. — (1) Asociația „Zori Kids” din municipiul Reghin, județul Mureș, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și nedidactic, cu respectarea prevederilor Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum trei ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, dar nu mai târziu de anul școlar 2028—2029;

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitatearacip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Mureș, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Normal și Program Prolungit „Zori” din municipiul Reghin, județul Mureș, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Mureș, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 5. — Asociația „Zori Kids”, în calitate de persoană juridică inițitoare, unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Normal și Program Prolungit „Zori” din municipiul Reghin, județul Mureș, Ministerul Educației, Inspectoratul Școlar Județean Mureș și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 27 aprilie 2023.
Nr. 4.086.

Județul Mureș

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Nr. solicitare autorizare/data	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul (pentru nivelul liceal) Domeniul (pentru nivelul postliceal)	Domeniul pregătirii de bază (pentru nivelul profesional și pentru nivelul liceal tehnologic)	Calificarea profesională (pentru nivelurile profesional, liceal tehnologic, vocațional, postliceal) Specializarea (pentru nivelul liceal teoretic)	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Grădinița cu Program Normal și Program Prelungit „Zori”	7.065/17.10.2022	6/6.03.2023	Asociația „Zori Kids”	Municipiul Reghin, Str. Pandurilor nr. 32, tel./fax 0746096398, office.zorikids@gmail.com	Preșcolar				Română	PN, PP
Capacitate maximă de școlarizare: 3 formațiuni de studiu/1 schimb											

MINISTERUL EDUCAȚIEI

O R D I N

**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie
pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu”
din municipiul Piatra-Neamț, județul Neamț**

Având în vedere prevederile:

- art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;
  - art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
  - Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
  - Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
  - Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 12 din 13.12.2022;
  - Referatului de aprobare nr. 171 din 11.01.2022 a proiectului de ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu” din municipiul Piatra-Neamț, județul Neamț,
- în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă autorizația de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu”, cu sediul în bulevardul Traian nr. 31, municipiul Piatra-Neamț, județul Neamț, pentru nivelul de învățământ „profesional”, domeniul „electric”, calificarea profesională „electrician exploatare joasă tensiune”, respectiv nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „mecanică”, calificarea profesională „tehnician optometrist”, respectiv domeniul „informatică”, calificarea profesională „tehnician echipamente periferice și birotică”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență”, începând cu anul școlar 2023—2024, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu” din municipiul Piatra-Neamț, județul Neamț, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelurile de învățământ „profesional” și „postliceal”, domeniile, calificările profesionale, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu” din municipiul Piatra-Neamț, județul Neamț, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și nedidactic, cu respectarea prevederilor Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum trei ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ „profesional”, dar nu mai târziu de anul școlar 2028—2029;

c) de a solicita acreditarea în termen de maximum trei ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ „postliceal”, dar nu mai târziu de anul școlar 2027—2028;

d) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitatearacip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean

Neamț, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu” din municipiul Piatra-Neamț, județul Neamț, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Neamț, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu” din municipiul Piatra-Neamț, județul Neamț, Ministerul Educației, Inspectoratul Școlar Județean Neamț și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 27 aprilie 2023.

Nr. 4.088.

ANEXĂ

Județul Neamț

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Nr. solicitare autorizare/data	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Domeniul/ Profilul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu”	7.294/21.10.2022	16/14.11.2022		Municipiul Piatra-Neamț, bulevardul Traian nr. 31, telefon: 0233222800, colegiulcartianu@gmail.com	Profesional	Electric		Electrician exploatare joasă tensiune	Română	Cu frecvență
		7.006-1/21.10.2022				Postliceal	Mecanică		Tehnician optometrist	Română	Cu frecvență
						Informatică		Tehnician echipamente periferice și birotică			
Capacitate maximă de școlarizare: 86 de formațiuni de studiu în 2 schimburi (maximum 43 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 43 de formațiuni de studiu/schimbul 2)											

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 32

din 24 aprilie 2023

Dosar nr. 330/1/2023

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele delegat al Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele Secției a II-a civile
Mariana Constantinescu	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Eugenia Pușcașiu	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Irina Alexandra Boldea	— judecător la Secția I civilă
Valentin Mitea	— judecător la Secția I civilă
Carmen Sandu-Necula	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Trănica Teau	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 330/1/2023, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 3 aprilie 2023 (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele delegat al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 8.931/196/2021, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nefiind formulate puncte de vedere de către părți.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 26 ianuarie 2023, în Dosarul nr. 8.931/196/2021, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 94 și 466 din Codul de procedură civilă și art. 9 alin. (9) din anexa nr. 2 „Procedura pentru soluționarea alternativă a litigiilor prin impunerea unei soluții în cadrul SAL-FIN” la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016 privind organizarea și funcționarea Entității de Soluționare Alternativă a Litigiilor în domeniul financiar nonbancar (SAL-FIN), cu modificările și completările ulterioare, hotărârile pronunțate de judecătoria, prin care se soluționează o cerere privind anularea hotărârii pronunțate de SAL-FIN potrivit art. 9 din anexa nr. 2 la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016, sunt sau nu supuse căii de atac a apelului.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție

8. Codul de procedură civilă:

„Art. 94. — Judecătorii judecă:

1. în primă instanță, următoarele cereri al căror obiect este evaluabil sau, după caz, neevaluabil în bani:

a) cererile date de Codul civil în competența instanței de tutelă și de familie, în afară de cazurile în care prin lege se prevede în mod expres altfel;

b) cererile referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă, date de lege în competența instanțelor judecătorești;

c) cererile având ca obiect administrarea clădirilor cu mai multe etaje, apartamente sau spații aflate în proprietatea exclusivă a unor persoane diferite, precum și cele privind raporturile juridice stabilite de asociațiile de proprietari cu alte persoane fizice sau persoane juridice, după caz;

- d) cererile de evacuare;
- e) cererile referitoare la zidurile și șanțurile comune, distanța construcțiilor și plantațiilor, dreptul de trecere, precum și la orice servituți sau alte limitări ale dreptului de proprietate prevăzute de lege, stabilite de părți ori instituite pe cale judecătorească;
- f) cererile privitoare la strămutarea de hotare și cererile în grănițuire;
- g) cererile posesorii;
- h) cererile privind obligațiile de a face sau de a nu face neevaluabile în bani, indiferent de izvorul lor contractual sau extracontractual, cu excepția celor date de lege în competența altor instanțe;
- i) cererile de declarare judecătorească a morții unei persoane;
- j) cererile de împărțeală judiciară, indiferent de valoare;
- j¹) cererile în materie de moștenire, indiferent de valoare;
- j²) cererile privind uzucapiunea, indiferent de valoare;
- j³) cererile în materia fondului funciar, cu excepția celor date prin lege specială în competența altor instanțe;
- k) orice alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei inclusiv, indiferent de calitatea părților, profesioniști sau neprofesioniști;

2. căile de atac împotriva hotărârilor autorităților administrației publice cu activitate jurisdicțională și ale altor organe cu astfel de activitate, în cazurile prevăzute de lege;

3. orice alte cereri date prin lege în competența lor.”

„Art. 466. — (1) Hotărârile pronunțate în primă instanță pot fi atacate cu apel, dacă legea nu prevede în mod expres altfel.

(2) Sunt supuse apelului și hotărârile date în ultimă instanță dacă, potrivit legii, instanța nu putea să judece decât în primă instanță.

(3) Hotărârile date în ultimă instanță rămân neapelabile, chiar dacă în hotărâre s-a arătat că au fost pronunțate în primă instanță.

(4) Împotriva încheierilor premergătoare nu se poate face apel decât odată cu fondul, afară de cazul când legea dispune altfel.”

9. Anexa nr. 2 „Procedura pentru soluționarea alternativă a litigiilor prin impunerea unei soluții în cadrul SAL-FIN” la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016 privind organizarea și funcționarea Entității de Soluționare Alternativă a Litigiilor în domeniul financiar nonbancar (SAL-FIN), cu modificările și completările ulterioare (anexa nr. 2 la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016):

„Art. 9. — **Hotărârea conciliatorului**

(1) Procedura soluționării alternative a litigiilor prin impunerea unei soluții în cadrul SAL-FIN ia sfârșit prin pronunțarea unei hotărâri de impunere.

(2) Dacă părțile nu au convenit altfel, conciliatorul trebuie să pronunțe hotărârea în termen de cel mult 90 de zile de la data la care a primit dosarul complet al reclamației.

(3) Părțile pot propune în scris prelungirea termenului, cu acordul conciliatorului și informarea Secretariatului tehnic.

(4) Pentru motive temeinice, termenul poate fi prelungit cu cel mult 45 de zile.

(5) Conciliatorul soluționează litigiul în temeiul normelor de drept aplicabile, ținând seama, atunci când este cazul, și de uzanțele comerciale.

(6) Hotărârea se redactează în scris și trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

a) elementele de identificare ale conciliatorului (numele, prenumele, numărul de înregistrare din Registrul conciliatorilor, datele de contact), locul și data pronunțării hotărârii;

b) numele părților, domiciliul sau sediul, elementele lor de identificare și numele reprezentanților părților, după caz, și calitatea acestora;

c) menționarea acordului părților privind caracterul obligatoriu al soluției;

d) obiectul litigiului și susținerile pe scurt ale părților și probele administrate;

e) motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază hotărârea;

f) calea de atac și termenul de exercitare a acesteia;

g) semnătura conciliatorului.

(7) Erorile materiale sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau cele de calcul, precum și orice erori materiale din textul hotărârii pot fi îndreptate din oficiu sau la cererea oricăreia dintre părți, formulată în 15 zile calendaristice de la primirea respectivei hotărâri.

(8) Conciliatorul se pronunță de îndată asupra cererii prin încheiere, care se anexează hotărârii.

(9) Hotărârea se comunică părților în termen de 15 zile calendaristice de la adoptare și produce efecte de la data comunicării. Aceasta poate fi atacată la instanța de judecată competentă, în termen de 15 zile de la comunicare.

(10) Hotărârile care nu sunt atacate în termen de 15 zile calendaristice de la data comunicării constituie de drept titlu executoriu.

(11) Hotărârile conciliatorilor sau extrase din acestea pot fi publicate în informări sau în rapoartele anuale, cu respectarea strictă a legislației privind prelucrarea datelor cu caracter personal, în special atunci când se referă la probleme semnificative care apar frecvent și duc la litigiu între consumatori și comercianți.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

10. Prin Cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Brăila la data de 28 iunie 2021 cu nr. 8.931/196/2021, reclamanta societate de asigurare a solicitat anularea hotărârii pronunțate de SAL-FIN în soluționarea Cererii înregistrate la 10 martie 2021, astfel cum a fost lămurită prin Hotărârea de îndreptare a erorii materiale din 14 iunie 2021, precum și obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

11. Prin Sentința civilă nr. 4.072 din 1 iulie 2022, Judecătoria Brăila a admis Cererea și a dispus anularea Hotărârii privind soluționarea Cererii din 10 martie 2021 emise de SAL-FIN la 9 iunie 2021, astfel cum aceasta a fost lămurită prin Hotărârea de îndreptare a erorii materiale din 14 iunie 2021, privind obligarea reclamantei la plata sumei de 6.180,20 lei, reprezentând diferență de despăgubire pentru lipsa de folosință a unui vehicul, și la plata penalităților de întârziere.

12. Instanța a reținut că la data de 16 noiembrie 2020 a avut loc un eveniment rutier în care a fost implicat vehiculul aparținând pârâtului, ce a fost avariata de asiguratul reclamantei, în baza poliței RCA fiind deschis dosarul de daună. În urma completării formularului de constatare amiabilă, a rezultat culpa asiguratului reclamantei în producerea evenimentului.

13. Apreciind că suma achitată de asigurător nu reflectă contravaloarea despăgubirii datorate, consumatorul a solicitat Entității de Soluționare Alternativă a Litigiilor în domeniul financiar nonbancar (SAL-FIN) achitarea diferenței de despăgubire și plata penalităților de întârziere aferente.

14. Prin hotărârea pronunțată în dosarul de conciliere, SAL-FIN a admis în parte solicitarea consumatorului de plată a sumei de 6.180,20 lei, reprezentând diferență de despăgubire pentru închirierea auto. De asemenea, a fost admisă în parte cererea de obligare a asigurătorului la plata unor penalități, pentru perioada cuprinsă între 4 martie 2021 și data plății.

15. Judecătoria a constatat că, pe calea acestui demers juridic, societatea de asigurare solicită anularea hotărârii SAL-FIN în privința obligației de plată a sumei de 6.180,20 lei, reprezentând diferență de despăgubire pentru lipsa de folosință, și a penalităților de întârziere.

16. Instanța a arătat că prețul solicitat de pârât este unul disproportionat și în contradicție cu dispozițiile legale care prevăd condițiile pentru repararea prejudiciilor reprezentând consecința lipsei de folosință a vehiculului avariat, iar persoanele prejudiciate prin lipsa de folosință trebuie să își formuleze cererile pe baza documentelor justificative, însă cu respectarea prevederilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 132/2017*), și conform principiilor impuse de buna-credință.

17. Totodată, instanța a constatat că suma acordată de reclamantă acoperă prejudiciul efectiv suferit de pârât și reprezintă lipsa de folosință a vehiculului avariat, fiind o despăgubire justă și echitabilă. S-a reținut și că reclamanta nu datorează penalități de întârziere, întrucât nu a diminuat în mod nejustificat despăgubirea datorată.

18. Pârâtul a declarat apel, solicitând, în principal, anularea hotărârii instanței de fond și trimiterea cauzei spre rejudecare, conform dispozițiilor art. 480 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură civilă, și, în subsidiar, admiterea apelului și schimbarea în tot a sentinței, în sensul respingerii contestației formulate împotriva hotărârii SAL-FIN, ca nefondată.

19. Prin întâmpinare, intimata-reclamantă a invocat excepția inadmisibilității căii de atac, arătând că, în esență, inadmisibilitatea apelului declarat împotriva unei hotărâri pronunțate de judecătorie, în ipoteza în care judecătoria soluționează o cale de atac împotriva hotărârii pronunțate de un organ cu activitate jurisdicțională, derivă din dispozițiile art. 466 coroborate cu cele ale art. 94 din Codul de procedură civilă.

20. De asemenea din anexa nr. 2 la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016 rezultă că hotărârea emisă de SAL-FIN poate fi atacată la instanța competentă. Ca atare, Judecătoria Brăila nu a soluționat cauza în primă instanță, în temeiul competenței materiale conferite de art. 94 pct. 1 din Codul de procedură civilă, ci a soluționat o cale de atac îndreptată împotriva hotărârii pronunțate de un organ cu activitate jurisdicțională.

21. În aceste condiții, calea de atac a apelului apare ca fiind inadmisibilă față de dispozițiile art. 466 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care stabilesc expres faptul că apelul nu poate avea ca obiect decât o hotărâre pronunțată în primă instanță, iar nu o hotărâre pronunțată într-o cale de atac îndreptată împotriva hotărârii unui organ cu activitate jurisdicțională.

22. La termenul de judecată din 11 ianuarie 2023, instanța de apel, din oficiu, a pus în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în vederea dezlegării chestiunii de drept în ceea ce privește admisibilitatea căii de atac.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

23. Completul de judecată al instanței de trimitere a apreciat că sesizarea este admisibilă, în conformitate cu prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă, arătând că:

a) este îndeplinită condiția existenței unei cauze aflate în curs de judecată în ultimă instanță, în condițiile în care cauza de față se află în faza apelului declarat împotriva sentinței pronunțate de Judecătoria Brăila, decizia ce urmează a fi pronunțată fiind definitivă;

b) cauza se află în competența legală a unui complet al Tribunalului Brăila, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

c) cât privește cerința ivirii unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, tribunalul a constatat că modul în care ar urma să fie interpretat și aplicat textul de lege cu privire la care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile influențează soluția pe fond a cererii deduse judecătii. În jurisprudența sa, Înalta Curte de

Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut, în mod constant, că obiectul sesizării l-ar putea constitui atât o chestiune de drept material, cât și una de drept procedural, dacă, prin consecințele pe care le produc, interpretarea și aplicarea normei de drept au aptitudinea să determine soluționarea pe fond a cauzei, rezolvarea raportului de drept dedus judecătii. În cauză, deși sesizarea pune în discuție chestiuni de drept constând în interpretarea și aplicarea unor dispoziții legale procedurale în legătură cu exercitarea căii de atac a apelului, consecințele pe care le implică rezolvarea problemei de drept sunt apte să influențeze dezlegarea pe fond a cauzei, în etapa procesuală în care se află;

d) instanța de trimitere a învederat că este îndeplinită, de asemenea, și condiția de admisibilitate privind existența unei chestiuni de drept cu caracter de noutate și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu fi făcut obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

24. Apelantul-pârât a arătat că nici prevederile art. 9 din anexa nr. 2 la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016, nici prevederile art. 94 alin. (2) și art. 95 din Codul de procedură civilă nu stipulează faptul că hotărârile pronunțate de judecătoria sunt definitive.

25. Atât timp cât legea nu distinge, nici cel care o interpretează nu poate distinge, conform principiului *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, astfel că nu se poate nega dreptul la o cale efectivă de atac, cu atât mai mult cu cât legiuitorul nici nu a prevăzut faptul că situația dedusă judecătii ar fi o excepție de la regulile procedurale de drept comun.

26. În speță, doar o verificare efectivă a legalității hotărârii pronunțate de o instanță inferioară în grad poate îndrepta neregularitățile procedurale sau nelegalitățile evidente.

27. Ca atare, apelantul-pârât a apreciat că legiuitorul a prevăzut și garantat dreptul la o cale de atac efectivă și eficientă împotriva hotărârilor pronunțate de judecătoriile sesizate potrivit dispozițiilor art. 9 alin. (9) din anexa nr. 2 la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016.

28. Intimata-reclamantă a apreciat că nu sunt întrunite toate condițiile de admisibilitate a sesizării impuse de art. 519 din Codul de procedură civilă, întrucât problema de drept trebuie să țină de soluționarea pe fond a cauzei, adică să vizeze o normă de drept substanțial.

29. Or, în speță, chestiunea de drept pusă în discuție nu este una de drept material, ci una de drept procesual, câtă vreme aceasta vizează (in)admisibilitatea promovării căii de atac a apelului.

30. Prin urmare, intimata-reclamantă a susținut că nu poate fi uzitat instrumentul procesual reglementat de art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă, nefiind întrunite condițiile de admisibilitate sub aspectul naturii normei de drept ce se dorește a fi clarificată.

31. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nu au fost depuse puncte de vedere de către părți.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

32. Completul de judecată care a formulat sesizarea a arătat că nu are un punct de vedere unitar referitor la problema care trebuie lămurită, și anume dacă hotărârea pronunțată de judecătoria, prin care s-a soluționat cererea privind anularea hotărârii pronunțate de SAL-FIN, potrivit art. 9 din anexa nr. 2 la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016, este sau nu supusă căii de atac a apelului. Cu alte cuvinte, prin hotărârea pronunțată, judecătoria soluționează cauza în primă instanță, aceasta fiind susceptibilă de apel, potrivit prevederilor

art. 466 alin. (1) din Codul de procedură civilă, sau, prin hotărârea pronunțată, instanța de judecată soluționează o cale de atac împotriva hotărârii unui organ cu activitate jurisdicțională, aceasta nefiind susceptibilă de apel, potrivit art. 466 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

33. S-a învederat că, în practica judiciară a Tribunalului Brăila, alte complete de judecată au soluționat căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate de judecătoria fără a se pune în discuția părților și a se pronunța cu privire la inadmisibilitatea căii de atac a apelului.

VII. Practica judiciară a instanțelor naționale în materie

34. Potrivit răspunsurilor transmise de instanțele naționale, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, într-o opinie majoritară, s-a apreciat că hotărârile pronunțate de judecătoria prin care se soluționează o cerere privind anularea hotărârii pronunțate de SAL-FIN, în temeiul art. 9 din anexa nr. 2 la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016, sunt supuse căii de atac a apelului.

35. În argumentarea acestei opinii s-a arătat că regula generală este impusă de dispozițiile art. 466 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care stipulează că „Hotărârile pronunțate în primă instanță pot fi atacate cu apel, dacă legea nu prevede în mod expres altfel”. Astfel, derogarea de la calea de atac a apelului trebuie să fie prevăzută în mod expres prin alte dispoziții legale, iar nu dedusă din alte reglementări ale legiuitorului sau ale unui organ administrativ care nu stipulează cu privire la calea de atac aferentă. În acest sens s-a constatat că prin art. 9 din anexa nr. 2 la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016 nu s-a stipulat că hotărârea instanței competente nu este supusă ulterior căii de atac a apelului. Totodată, în raport cu prevederile art. 94 pct. 2 din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu se poate reține că judecătoria soluționează în ultimă instanță [pentru a fi aplicabile prevederile art. 466 alin. (3) din Codul de procedură civilă], întrucât litigiul nu privește hotărârea unei autorități a administrației publice cu activitate jurisdicțională sau a altor organe cu astfel de activitate, în condițiile în care procedura în discuție nu este bazată pe principiile contradictorialității și asigurării dreptului la apărare, nefiind nici adoptată prin lege organică. Conform art. 2 alin. (1) lit. e) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 554/2004), jurisdicția administrativă specială reprezintă „activitatea înfăptuită de o autoritate administrativă care are, conform legii organice speciale în materie, competența de soluționare a unui conflict privind un act administrativ, după o procedură bazată pe principiile contradictorialității, asigurării dreptului la apărare și independenței activității administrativ-jurisdicționale”.

36. A fost identificată practică judiciară în acest sens la următoarele instanțe, cu mențiunea că nu s-a făcut o analiză a chestiunii de drept, ci rezultă doar implicit, din faptul că în dispozitivul sentințelor a fost trecut mențiunea „cu apel”, iar prin deciziile înaintate s-au soluționat cauzele în calea de atac a apelului: *Tribunalul Suceava — Secția a II-a civilă, Judecătoria Suceava — Secția a II-a civilă, Judecătoria Baia Mare, Judecătoria Turda, Judecătoria Cluj-Napoca, Tribunalul Specializat Cluj, Judecătoria Constanța, Tribunalul Argeș — Secția civilă, Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Bihor — Secția a II-a civilă, Judecătoria Buftea — Secția civilă, Tribunalul Ilfov — Secția civilă, Judecătoria Cornetu, Curtea de Apel Iași — Secția civilă (în regulator de competență), Tribunalul Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Galați — Secția a II-a civilă, Tribunalul Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.*

37. În același sens au fost exprimate puncte de vedere teoretice de judecătoria de la: *Judecătoria Suceava, Judecătoria Fălticeni, Judecătoria Darabani, Tribunalul Covasna,*

Judecătoria Tulcea, Tribunalul Argeș, Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, Tribunalul Bihor, Judecătoria Oravița, Tribunalul Caraș-Severin, opinia majoritară a judecătorilor de la Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și judecătoriile arondate, opinia majoritară la Judecătoria Giurgiu, Judecătoria Bolintin-Vale, Tribunalul Ialomița, Tribunalul Ilfov și judecătoriile arondate, Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Vaslui și judecătoriile arondate, Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, Curtea de Apel Galați — Secția a II-a civilă, opinia majoritară a judecătorilor de la Tribunalul Galați.

38. Într-o altă opinie, minoritară, s-a apreciat că hotărârile pronunțate de judecătoria, prin care se soluționează o cerere privind anularea hotărârii pronunțate de SAL-FIN, potrivit art. 9 din anexa nr. 2 la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016, nu sunt supuse căii de atac a apelului.

39. În sprijinul acestei opinii s-a susținut că din nicio dispoziție legală comunitară și nici din legislația națională de transpunere nu rezultă că ar exista obligativitatea unei proceduri judiciare care să implice două căi de atac ierarhizate. Având în vedere această împrejurare, precum și modalitatea de interpretare coroborată a prevederilor art. 94 pct. 2 cu art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă, s-a considerat că tribunalele judecă apelurile declarate doar împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de către judecătoria, astfel că, atât timp cât pentru soluțiile judecătoriei pronunțate în ultimă instanță în materia ce interesează prezenta sesizare legea specială nu prevede o cale de atac suplimentară, rezultă că această cale de atac împotriva sentinței pronunțate de judecătoria în ultimă instanță este suprimată. Prin urmare, în măsura în care părțile deferă litigiul lor spre soluționare — în primă instanță — organismului de soluționare alternativă SAL-FIN, există o singură cale de atac împotriva acestui act jurisdicțional, cea prevăzută de art. 9 alin. (9) din anexa nr. 2 la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016.

40. Cu titlu de practică judiciară în acest sens a fost identificată o singură decizie pronunțată de *Tribunalul București — Secția a VI-a civilă*, prin care a fost respins apelul ca inadmisibil.

41. Puncte de vedere teoretice în sensul acestei opinii au fost exprimate de judecătoria de la *Tribunalul Arad — Secția a II-a civilă și Curtea de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă.*

42. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție

43. Nu au fost identificate decizii relevante pronunțate de Curtea Constituțională în exercitarea controlului de constituționalitate și nici decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțate în mecanismele de unificare a practicii judiciare, cu privire la chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

44. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție Asupra admisibilității sesizării

45. Analizând, cu prioritate, îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, se reține că sesizarea nu este admisibilă, pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

46. Din cuprinsul prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, care reglementează procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, au fost decelate, pe cale jurisprudențială, următoarele condiții de admisibilitate ce este necesar a fi îndeplinite cumulativ: (i) existența unei cauze aflate în curs de judecată; (ii) cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza; (iii) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță; (iv) ivirea unei chestiuni de drept veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată; (v) chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită să fie nouă; (vi) asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

47. Primele trei condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, întrucât sesizarea a fost formulată în cadrul unui litigiu aflat pe rolul Tribunalului Brăila, care este investit în ultimă instanță cu soluționarea apelului exercitat împotriva unei sentințe pronunțate de Judecătoria Brăila, iar hotărârea ce urmează a fi pronunțată este definitivă, conform art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă.

48. În ceea ce privește condiția referitoare la existența unei chestiuni de drept veritabile, susceptibile de a da naștere unor interpretări diferite și de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, se identifică o serie de neregularități de natură a contura concluzia neîndeplinirii acesteia din mai multe perspective.

49. Astfel, deși noțiunea de „chestiune de drept” nu este definită de legiuitor, aceasta presupune în mod necesar o problemă de drept reală și veritabilă, în sensul că „*norma de drept disputată să fie îndoielnică, imperfectă, lacunară sau neclară*” și să fie „*legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că acest text este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare*” (Decizia nr. 16 din 23 mai 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 5 octombrie 2016, paragraful 37; Decizia nr. 32 din 30 martie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 26 iunie 2020, paragraful 46).

50. Totodată, s-a statuat constant în jurisprudența instanței supreme că este necesar ca sesizarea să vizeze „*o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării*” (Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, paragraful 37).

51. În aceeași ordine de idei, s-a mai reținut de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cu privire la dificultatea chestiunii de drept supuse dezlegării, că „*o problemă poate să fie nouă și totuși să nu reclame intervenția curții supreme, care nu trebuie să fie considerată un serviciu public de consultanță juridică*”, precum și că „*dificultatea «serioasă» a problemei de drept nu-l scutește pe judecătorul fondului de obligația sa de a judeca*”, concluzionându-se că „*rămâne atributul exclusiv al instanței solicitante să soluționeze cauza cu judecata căreia a fost*

investită, aplicând în acest scop mecanismele de interpretare a actelor normative” (Decizia nr. 52 din 3 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 26 septembrie 2017, paragrafele 26 și 27; Decizia nr. 44 din 11 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 29 iunie 2018, paragraful 56; Decizia nr. 11 din 11 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 417 din 28 mai 2019, paragraful 45; Decizia nr. 24 din 2 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 25 iunie 2020, paragraful 67).

52. Prin urmare, obiectul procedurii este reprezentat de o normă de drept incompletă sau neclară, un text de lege care, pe baza interpretării printr-o argumentație juridică adecvată, consistentă, poate primi înțelesuri și aplicări deopotrivă divergente în situații cvasiidentice și poate determina, în final, o jurisprudență neunitară (Decizia nr. 70 din 31 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 4 ianuarie 2023, paragraful 61).

53. Relevante devin, sub acest aspect, circumstanțele care au justificat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu problema de drept semnalată.

54. Astfel, în fața completului de judecată investit cu soluționarea apelului a fost invocată excepția inadmisibilității căii de atac, pentru a cărei soluționare s-a apreciat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, sub aspectul lămuririi dacă, în interpretarea art. 94 și 466 din Codul de procedură civilă și a art. 9 alin. (9) din anexa nr. 2 la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016, hotărârile pronunțate de judecătoria prin care se soluționează o cerere privind anularea hotărârii pronunțate de SAL-FIN sunt sau nu supuse căii de atac a apelului.

55. Circumstanțele factuale ale cauzei sunt caracterizate prin faptul că, în acest litigiu, reclamanta societate de asigurare, în contradictoriu cu părătul persoană fizică, a solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună anularea hotărârii SAL-FIN prin care, în dosarul de conciliere, SAL-FIN a admis în parte solicitarea consumatorului de plată a unei sume de bani reprezentând diferență de despăgubire și penalități.

56. În cuprinsul încheierii de sesizare, referitor la existența unei veritabile chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, instanța de trimitere arată că „*modul în care ar urma să fie interpretat și aplicat textul de lege cu privire la care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile influențează soluția pe fond a cererii deduse judecării*” și că „*deși sesizarea pune în discuție chestiuni de drept constând în interpretarea și aplicarea unor dispoziții legale procedurale în legătură cu exercitarea căii de atac a apelului, consecințele pe care le implică rezolvarea problemei de drept sunt apte să influențeze dezlegarea pe fond a cauzei, în etapa procesuală în care se află*”.

57. Așadar, declanșarea, de către instanța de trimitere, a mecanismului judiciar de unificare a practicii judiciare vizează o problemă de drept procesual, tribunalul investit cu soluționarea căii de atac a apelului apreciind că lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor legale procedurale în legătură cu exercitarea căii de atac a apelului, precum și consecințele pe care le implică rezolvarea problemei de drept sunt apte să influențeze dezlegarea pe fond a cauzei, în etapa procesuală în care se află.

58. Împrejurarea că este vorba despre un aspect de drept procesual ce se supune analizei este irelevantă din punctul de vedere al admisibilității sesizării, câtă vreme, în jurisprudența circumscrisă acestei instituții juridice a hotărârii prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat, în mod constant, că obiectul sesizării îl poate reprezenta atât o chestiune de drept material,

cât și una de drept procesual dacă, prin consecințele pe care le produce, interpretarea normei de drept are aptitudinea de a determina, de a influența soluționarea raportului de drept dedus judecătii (Decizia nr. 1 din 18 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 20 ianuarie 2014; Decizia nr. 9 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 26 mai 2016; Decizia nr. 36 din 4 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 541 din 24 iunie 2020).

59. Or, raportat la situația în cauză, apare necesar ca de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor legale menționate, respectiv art. 94 și 466 din Codul de procedură civilă și art. 9 alin. (9) din anexa nr. 2 la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016, să depindă soluționarea excepției inadmisibilității apelului, excepție asupra căreia instanța de apel este chemată să se pronunțe prioritar analizei pe fond a căii de atac și de a cărei rezolvare depinde soluționarea apelului aflat pe rolul instanței de trimitere.

60. Pe de altă parte însă, în punctul de vedere exprimat cu privire la chestiunea de drept a cărei lămurire o solicită, titularul sesizării precizează următoarele: *„Completul de judecată investit cu soluționarea cauzei nu are un punct de vedere unitar cu privire la problema de drept sesizată. (...) problema care trebuie lămurită este dacă hotărârea pronunțată de judecătoria prin care s-a soluționat cererea privind anularea hotărârii pronunțate de SAL-FIN, potrivit art. 9 din anexa nr. 2 la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016, este sau nu supusă căii de atac a apelului. Cu alte cuvinte, prin hotărârea pronunțată, judecătoria soluționează cauza în primă instanță, aceasta fiind susceptibilă de apel, potrivit prevederilor art. 466 alin. (1) din Codul de procedură civilă sau, prin hotărârea pronunțată, instanța de judecată soluționează o cale de atac împotriva hotărârii unui organ cu activitate jurisdicțională, aceasta nefiind susceptibilă de apel, potrivit art. 466 alin. (3) din Codul de procedură civilă.”*

61. În acest context, modalitatea în care a fost formulată sesizarea nu se circumscrie exigențelor avute în vedere de legiuitor atunci când, reglementând sediul materiei acestui mecanism de unificare, a prevăzut faptul că prima analiză a îndeplinirii condițiilor de admisibilitate trebuie realizată chiar de titularul sesizării. Acesta va putea solicita instanței supreme pronunțarea unei hotărâri prealabile doar dacă va argumenta îndeplinirea fiecăreia dintre condițiile enunțate la art. 519 din Codul de procedură civilă.

62. Potrivit art. 520 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, încheierea prin care se dispune sesizarea va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit art. 519 și punctul de vedere al completului de judecată și al părților. Altfel spus, revine instanței de trimitere obligația identificării în concret a chestiunii de drept care necesită interpretare, a aspectelor care conferă dificultatea sau caracterul dihotomic, antagonic al interpretării normei de drept, precum și modul diferit în care aceasta poate fi interpretată.

63. Aceasta presupune ca punctul de vedere exprimat de instanța de trimitere să aibă o anumită complexitate, să fie astfel conceput încât să demonstreze o reală dificultate în a discerne care posibilă interpretare a normei de drept este cea mai adecvată. Astfel, s-a reținut *„că din încheierea de sesizare a instanței supreme cu pronunțarea unei hotărâri prealabile trebuie să rezulte dificultatea chestiunii de drept ce se cere a fi lămurită, inclusiv prin prezentarea interpretărilor diferite pe care aceasta le poate suscita și a obstacolelor care au împiedicat completul de judecată ca, în îndeplinirea obligației instanțelor judecătorești de a interpreta și aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu, să decidă asupra interpretării corecte”* (Decizia nr. 32 din 30 martie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 26 iunie 2020, paragraful 50).

64. Or, din conținutul încheierii de sesizare din prezenta cauză rezultă neîndoielnic caracterul deficitar al acesteia, deoarece cuprinde o expunere sumară a dispozițiilor legale pe care instanța de trimitere le apreciază ca fiind incidente și o prezentare neargumentată a problematicei puse în discuție, fiind dificil de identificat rațiunile care l-au determinat pe titularul sesizării să aprecieze că este necesară intervenția instanței supreme prin intermediul mecanismului hotărârii prealabile, altele decât acelea că în cadrul completului de judecată nu există un punct de vedere unitar referitor la chestiunea admisibilității căii de atac ce face obiectul cauzei. Dar, cu atât mai mult într-o asemenea situație, s-ar fi impus prezentarea opiniilor divergente ale membrilor completului și a considerentelor care le susțin.

65. În concret, se observă că sesizarea are ca scop identificarea normei de drept procesual aplicabile în soluționarea excepției inadmisibilității căii de atac a apelului, urmărindu-se a se determina dacă în privința acțiunii în anularea hotărârii SAL-FIN este admisibilă calea de atac a apelului, conform prevederilor art. 94 pct. 1 coroborate cu cele ale art. 466 alin. (1) din Codul de procedură civilă, sau sunt incidente dispozițiile art. 94 pct. 2 prin raportare la cele ale art. 466 alin. (3) din Codul de procedură civilă, care reglementează inadmisibilitatea atacării cu apel a hotărârilor pronunțate de judecătoria în calea de atac împotriva hotărârilor autorităților administrației publice cu activitate jurisdicțională și ale altor organe cu astfel de activitate.

66. Ignorând dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, ce reglementează condițiile în care se poate solicita intervenția instanței supreme prin intermediul mecanismului hotărârii prealabile, instanța de trimitere constată, în mod eronat, că se află în fața unei chestiuni de drept reale și veritabile atunci când, investită fiind cu soluționarea unei cauze, are de stabilit cadrul legal aplicabil. Or, identificarea normei legale sub aspectul competenței și clarificarea cadrului procesual nu pot fi cerute instanței supreme, aceste aspecte constituind nu doar atributul exclusiv, dar și obligația instanței de trimitere atunci când formulează sesizarea.

67. În acest sens se impune a preciza că, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a statuat că: *„Rolul completului de judecată care inițiază sesizarea este acela de a arăta, sigur și categoric, norma a cărei interpretare se solicită, caracterul său determinant în soluționarea pe fond a cauzei, dar și de a evidenția argumentele care susțin caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și a dificultății completului în a-și însuși o anumită interpretare, demonstrând în această manieră, necesitatea de a apela la mecanismul de unificare”* (Decizia nr. 2 din 22 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 februarie 2018, paragraful 42).

68. Totodată, în încheierea de sesizare nu se regăsește niciun raționament juridic care să conducă la concluzia că este vorba de identificarea unor texte de lege lacunare ori controversate și care să necesite o rezolvare de principiu, în scopul împiedicării apariției unei jurisprudențe neunitare în materie.

69. Sub acest ultim aspect, titularul sesizării arată că în practica judiciară a instanței din care face parte, alte completuri de judecată au soluționat cauze similare fără a pune în discuția părților și a se pronunța cu privire la inadmisibilitatea căii de atac a apelului, ceea ce denotă faptul că în acest tip de litigii nu s-a apreciat necesară abordarea acestui aspect de procedură.

70. Se observă că în același sens este și practica judiciară transmisă de instanțele naționale, astfel cum rezultă din expunerea de la capitolul VII din prezenta decizie, potrivit căreia instanțele care au soluționat astfel de cauze nu s-au confruntat cu o asemenea dilemă juridică, nefiind invocată, din oficiu sau de către părți, inadmisibilitatea căii de atac a apelului.

71. S-a conturat astfel o opinie cvasiunanimă a instanțelor judecătorești — o singură hotărâre fiind în sens contrar — constituită din hotărâri definitive care nu evidențiază divergențe, ci, dimpotrivă, reflectă aceeași modalitate de identificare și interpretare a normei legale aplicabile, în situații similare. O opinie singulară, ca variantă de interpretare izolată, nu poate susține caracterul dificil al chestiunii de drept sau potențialul textelor de lege de a genera practică neunitară.

72. Din sesizarea formulată nu transpare vreo îndoială reală cu privire la posibilitatea de a aplica această jurisprudență, ci doar nevoia instanței de trimitere de confirmare sau de infirmare a unei anumite modalități de stabilire a dispozițiilor legale incidente în cauză, astfel că nu subzistă niciun fel de justificare în declanșarea mecanismului hotărârii prealabile, rolul acestuia fiind de a preîntâmpina apariția unei practici judiciare neunitare, și nu de a tranșa în concret asupra aspectelor litigioase aflate pe rolul instanței de judecată.

73. În acest context, se mai reține și că instanța de trimitere nu a prezentat interpretările diferite ale cadrului legal și nici obstacolele pe care le întâmpină în îndeplinirea obligației ce îi revine de a identifica, interpreta și aplica legea în soluționarea litigiului cu care este investită, din conținutul sesizării rezultând că opiniile divergente sunt, de fapt, susținerile formulate de părțile litigiului, situate pe poziții procesuale antagonice, dar și punctele de vedere diferite ale membrilor completului de judecată.

74. Prin urmare, întrucât nu se solicită instanței supreme clarificarea unui text de lege și nu se invocă nicio dificultate sau necorelare a dispozițiilor a căror interpretare se cere, întrebarea adresată nu este susceptibilă a primi o interpretare *in abstracto* și nici nu vizează o chestiune de drept punctuală, instanța de trimitere urmărind în realitate o rezolvare a problemei privind soluționarea excepției inadmisibilității apelului, prin raportare la obiectul acțiunii și natura juridică a actului atacat.

75. Or, în absența unei reale dificultăți a chestiunii de drept, prin întrebarea formulată se urmărește, practic, determinarea modalității de aplicare, în cauză, a dispozițiilor legale procedurale, cu scopul de a se identifica soluția care trebuie adoptată în concret, ceea ce conduce la concluzia că se tinde,

în fapt, la soluționarea excepției inadmisibilității apelului, iar nu la dezlegarea de principiu a unei chestiuni de drept care prezintă dificultate.

76. Însă, în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile, instanța supremă nu se substituie atributului fundamental al instanțelor, de interpretare și aplicare a legii, ci se limitează la a-i facilita judecătorului eliminarea ambiguităților, impreciziunilor ori a lacunelor textelor legale a căror lămurire se solicită, în scopul asigurării unor dezlegări jurisdicționale adecvate și unitare (Decizia nr. 77 din 15 noiembrie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 11 februarie 2022).

77. În cauză, împrejurările menționate anterior nu sunt în măsură să determine a se considera că este îndeplinită cerința de admisibilitate referitoare la gradul ridicat de dificultate a chestiunii de drept invocate.

78. În ceea ce privește condiția noutății, se reține că este eronată aprecierea instanței de trimitere, în sensul că noutatea derivă exclusiv din împrejurarea că asupra chestiunilor de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu ar fi statuat printr-o altă hotărâre și nici nu fac obiectul unui recurs în interesul legii aflat în curs de soluționare.

79. Stabilirea caracterului de noutate a unei problematice presupune în mod necesar verificarea jurisprudenței recente a instanțelor judecătorești, jurisprudență din care să rezulte modalitatea diferită de interpretare a normei de drept. Altfel spus, noutatea se atenuează pe măsură ce se conturează o jurisprudență coerentă.

80. Așadar, noutatea unei chestiuni de drept poate fi justificată atunci când se constată, în practica instanțelor de judecată, o dificultate a aplicării dispozițiilor legale, de natură să creeze premisele apariției unei practici neunitare la nivel național, în măsură să reclame intervenția instanței supreme prin pronunțarea unei hotărâri prealabile.

81. Or, în cazul de față, din jurisprudența transmisă de instanțele naționale rezultă că nu există riscul apariției unei practici neunitare la acest moment pentru a se justifica intervenția instanței supreme prin pronunțarea unei hotărâri prealabile.

82. Pentru toate argumentele expuse, se constată că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate a sesizării, iar mecanismul reglementat de art. 519 din Codul de procedură civilă nu poate fi valorificat, motiv pentru care, în temeiul art. 519, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 8.931/196/2021, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 94 și art. 466 din Codul de procedură civilă și art. 9 alin. (9) din anexa nr. 2 „Procedura pentru soluționarea alternativă a litigiilor prin impunerea unei soluții în cadrul SAL-FIN” la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016 privind organizarea și funcționarea Entității de Soluționare Alternativă a Litigiilor în domeniul financiar nonbancar (SAL-FIN), cu modificările și completările ulterioare, hotărârile pronunțate de judecătorie, prin care se soluționează o cerere privind anularea hotărârii pronunțate de SAL-FIN potrivit art. 9 din anexa nr. 2 la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016, sunt sau nu supuse căii de atac a apelului.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 24 aprilie 2023.

VICEPREȘEDINTELE DELEGAT
AL ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Repana

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea cu retragerea autorizației de funcționare a companiei de brokeraj ATLAS BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L., precum și radierea acesteia din secțiunea I și trecerea în secțiunea II din Registrul intermediarilor principali

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, cod de înregistrare fiscală 31588130, cu respectarea prevederilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d), art. 5, art. 6 alin. (1) și (3), art. 7 alin. (2) și art. 21² alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (2), (3) și (38) și ale art. 28 din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 49 și ale art. 52 alin. (8) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 22/2021 privind distribuția de asigurări,

în temeiul prevederilor art. 32 din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2021 privind activitatea de control desfășurată de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare,

ca urmare a hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, adoptată în ședința din data de 3.05.2023, în cadrul căreia a fost analizată Nota nr. 2566.1 din 10.04.2023 privind concluziile și propunerile cu privire la aspectele constatate în urma controlului permanent efectuat la compania de brokeraj ATLAS BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare „compania de brokeraj”, cu sediul social în municipiul București, Strada Copilului nr. 16—18, parter, camera nr. 1, sectorul 1, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu J40/4813/14.03.2008, cod unic de înregistrare 23506024/14.03.2008 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK-486 din 12.06.2008, reprezentată de către domnul Colgiu Cătălin Constantin, în calitate de administrator,

a constatat următoarele:

Prin Decizia Autorității de Supraveghere Financiară nr. 741/2019 s-a aprobat, la cerere, suspendarea activității companiei de brokeraj ATLAS BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L., pentru o perioadă de 3 (trei) ani.

Ca urmare a procesului de monitorizare și supraveghere sau control permanent efectuat de către Serviciul supraveghere, control intermediari și canale alternative de distribuție (S.S.C.I.C.A.D.) — Direcția generală — S.A.R., din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară, în baza prevederilor art. 4 alin. (3), (4) și (38) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 32 din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2021 privind activitatea de control desfășurată de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare, s-a constatat nerespectarea de către compania de brokeraj a prevederilor art. 2 alin. (2) din Decizia Autorității de Supraveghere Financiară nr. 741/2019, cu privire la obligația acesteia de a transmite autorității, cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea duratei de suspendare, dacă dorește reluarea sau încetarea activității de distribuție.

Prin Raportul de control permanent nr. SA-DG 11.317 din 23.11.2022, transmis cu Adresa nr. SA-DG 11.318 din 23.11.2022, compania de brokeraj a fost notificată cu privire la nerespectarea prevederilor art. 2 alin. (2) din Decizia Autorității de Supraveghere Financiară nr. 741/2019, potrivit căror „cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea duratei de suspendare, Societatea este obligată să comunice Autorității de Supraveghere Financiară reluarea/încetarea activității de distribuție”.

Raportul de control permanent, menționat mai sus, a fost primit de compania de brokeraj în data de 28.11.2022, potrivit confirmării de primire, semnată de un reprezentant al acesteia.

Compania de brokeraj nu a răspuns la raportul de control permanent transmis de S.S.C.I.C.A.D., în termenul prevăzut la art. 28 alin. (23) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 34 alin. (2) din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2021 privind activitatea de control desfășurată de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare, respectiv 7 zile de la primirea raportului de control permanent.

Prin nerespectarea de către compania de brokeraj a obligației de a transmite la Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea duratei de suspendare, dacă aceasta dorește reluarea sau încetarea activității de distribuție, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (2) din Decizia Autorității de Supraveghere Financiară nr. 741/2019, ceea ce constituie contravenție conform prevederilor art. 28 alin. (1) lit. a) și k) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, având în vedere obligația instituită prin art. 2 alin. (2) al deciziei mai sus menționate, în speță devin incidente și prevederile art. 28 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căror „În funcție de natura și gravitatea faptei, pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. a)—g), i)—l), lit. n) și r), Consiliul A.S.F. poate aplica societăților sau intermediarilor principali, prin derogare de la prevederile art. 5 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, una sau mai multe dintre următoarele sancțiuni contravenționale principale”, respectiv „b) retragerea autorizației sau a avizului, în cazul intermediarilor principali”.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se sancționează cu retragerea autorizației de funcționare compania de brokeraj ATLAS BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, Strada Copilului nr. 16—18, parter, camera nr. 1, sectorul 1, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu J40/4813/14.03.2008, cod unic de înregistrare 23506024/14.03.2008 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK-486 din 12.06.2008, reprezentată de către domnul Colgiu Cătălin Constantin, în calitate de administrator, precum și radierea acesteia din secțiunea I și trecerea în secțiunea II din Registrul intermediarilor principali.

Art. 2. — (1) În termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei de retragere a autorizației de funcționare, compania de brokeraj elimină din denumire sintagma prevăzută la art. 11 alin. (1) lit. a) și din obiectul de activitate activitatea de distribuție, potrivit prevederilor art. 30 alin. (3) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 22/2021 privind distribuția de asigurări.

(2) Autoritatea de Supraveghere Financiară radiază compania de brokeraj ATLAS BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L. din Registrul intermediarilor principali, în conformitate cu prevederile art. 30 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 22/2021 privind distribuția de asigurări.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii compania de brokeraj ATLAS BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L. poate formula contestație la Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ și fiscal, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, conform prevederilor art. 31 alin. (2) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Contestația adresată Curții de Apel București — Secția contencios administrativ și fiscal nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă de Autoritatea de Supraveghere Financiară, conform prevederilor art. 31 alin. (3) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și produce efecte începând cu data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Nicu Marcu

București, 9 mai 2023.

Nr. 442.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

